

Förord

Påskfirandet tilldrar sig allt större uppmärksamhet i den västerländska kristenhet som länge varit exklusivt inriktad på julen. Kyrkoåret har därmed tagit tydligare form av en bipolar framställning av frälsningshistorien med både inkarnationen, Guds människoblivande och offret på Golgata med den nödvändiga uppståndelsen som följd.

Söndagen är den dag då framför allt Jesu Kristi uppståndelse firas av kyrkan. Sambandet mellan påsk och söndag har också det börjat göra sig tydligare påmint i de västerländska traditionerna. I Svenskt Gudstjänstlivs 69:e årgång, 1994, tog vi fasta på detta genom temat "Söndagens mässa". I olika bidrag behandlades frågor som rör den söndagliga mässan.

Årets tema, "Söndagen som påskdag", kan ses som en fristående uppföljning av den tidigare behandlingen av söndagen. Liksom tidigare berörs frågor om sakramentalteologi, ecklesiologi och olika aspekter inom vad som med en vid terminologi skulle kunna beskrivas som den praktiska teologin; i det här fallet hymnologin, konstvetenskapen och homiletiken.

Sven-Erik Brodd